

27 דצמבר 2020

לכבוד

עו"ד אלעד מן
יועץ משפטי

הצלחה – לקידום חברה הוגנת (ע"ר)
מנחם בגין 7, קומה 13 באמצעות הדוא"ל
רמת גן, 5268102

מבלי לפגוע בזכויות-

הנדון: פנייתך מיום 30.11.2020 מכוח חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998

בהמשך לפנייתך שבכותרת בעניין "בקשת חופש מידע - פריטי אמנות וחפצי ערך אספניים", להלן תגובתה של המכללה האקדמית עמק יזרעאל (להלן: "המכללה") בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "החוק"):

1. סעיף 2 לחוק מגדיר "מידע" כדלהלן:
"מידע" – כל מידע המצוי ברשות ציבורית,¹ והוא כתוב, מוקלט, מוסרט, מצולם או ממוחשב"
2. להשלמת התמונה יצוין שרשות ציבורית היא:
...
"9(ב) מוסד להשכלה גבוהה שהמדינה משתתפת בתקציבו בהתאם להוראות סעיף 17א לחוק המועצה להשכלה גבוהה";
3. בדברי ההסבר להצעת החוק נכתב בנוגע להגדרת "מידע" האמורה כך:
"הגדרה זו מתייחסת למידע קיים בלבד, כלומר למידע הנמצא בידי הרשות הציבורית בעת קבלת הבקשה למידע. החוק אינו מטיל חובה על הרשות הציבורית להכין מידע מיוחד עבור מבקש המידע, כגון סטטיסטיקות למיניהן שהרשות לא הכינה לצרכיה היא".
4. בהקשר זה קבע בית המשפט העליון כדלקמן:²
"ככלל, המבחן לאיתור מיקומו של מידע לפי החוק הוא טכני-פורמלי ולפיו יש לבחון אם המידע מצוי בפועל בידי הרשות הציבורית בעת קבלת בקשת המידע. אם התשובה לכך חיובית, המידע הוא כזה המצוי ברשות ציבורית כאמור בסעיף 1 לחוק".
5. בהמשך לכך, הרינו לעדכך שאין במכללה רישום או מיפוי של "פריטי אמנות וחפצי ערך אספניים" המצויים בתחומה. ואולם, מהמידע החלקי שבידי המכללה, יש פריטי אמנות שנרכשו על ידי המכללה ובהם:
 - 5.1. חמישה צילומים של הצלם רועי ברקוביץ' - שווי כל צילום 200 ₪.
 - 5.2. שני ציורים של התאגיד "אמני הציור בפה או ברגל בע"מ" – שווי כל ציור 300 ₪.

¹ ההדגשה איננה במקור.

² ר' עע"מ 414/18 התנועה למשילות ודמוקרטיה נ' הממונה על יישום חוק חופש המידע בהנהלת בתי המשפט (פורסם בנבו, 3.12.2018), בסעיף 11 לפסק דינו של השופט פוגלמן.

6. בנוסף, ידוע על:

- 6.1. תשעה פרטים בודדים נוספים שנתרמו על ידי גורמים שונים (למשל, לזכרה של סטודנטית לשעבר, וכיו"ב);
- 6.2. פרט אחד שמקורו לא ידוע.
7. מעבר לכך, אין למכללה מידע לגבי הערך הכספי או השערוך של פרטי האמנות שברשותה.
8. לשאלתך בעניין המיקום המדויק של פרטי האמנות בשטח המכללה ואם הם מבוטחים, סבורה המכללה שמדובר במידע המשתייך לניהולה הפנימי (מיקומם של חפצים גם עשוי להשתנות מעת לעת), ואין לו נגיעה או חשיבות לציבור, הוא אינו משפיע על מהות החלטותיה של המכללה, ואין לו השלכה לגבי מימוש זכות הציבור לדעת, כך שאין חובה למוסרו לפי החוק.³
9. זאת ועוד, פרסום פרטים אלו לגורמים חיצוניים, באופן מרוכז, עשוי להשית על הרשות עלויות ועלול לגרום לה לנזקים, שכן אם יזלוג או יועבר לגורמים מסוימים עשוי להקים חשש ממשי לגניבה, השחתה או פגיעה בחפצי האמנות, כשברקע הדברים יוזכר ריבוי גניבות ועבירות רכוש באזור המכללה בכלל,⁴ ושל חפצי אמנות בפרט.⁵
10. בנוסף, מסירת המידע המבוקש עלולה להוביל להוצאות כספיות נלוות מצד המכללה (בכל הקשור לתגבור אבטחה, התקנת אמצעי אבטחה חדשים), שאינן סבירות בנסיבות העניין, ושיהיה בהן כדי לשבש את תפקודה התקין של המכללה, זאת בשים לב לכך שמשאביה של המכללה הינם כספי ציבור, ששמירה עליהם היא אינטרס ציבורי בעל חשיבות רבה לכולנו, וביחס לסוג המידע המבוקש כפי שפורט.
11. כולי תקווה שניתן להסתפק במידע שנמסר לעיל, ואני לרשותך בכל הבהרה נוספת שתידרש בעניין.
12. בהתאם לסעיף 7(ו) לחוק, הנני מיידעת אותך על זכותך לעתור נגד ההחלטה דנא לפי הוראות חוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000.

בברכה,

אתי שפי

ממונה חופש המידע

המכללה האקדמית עמק יזרעאל

³ ר' למשל סעיף 9(ב)5 לחוק וכן עת"מ (מינהליים ת"א) 42008-08-16 מייקל מרבר נ' אגודת מגן דוד אדום בישראל (פורסם בנבו, 02.07.2019), בסעיף 9 לפסק דינה של השופטת ד"ר אגמון גונן.

⁴ לעניין זה ר' "מפת הפשיעה: איפה הכי הרבה מקרי רצח, ומי הערים המובילות בעבירות רכוש". כתבה באתר Ynet מיום 12.6.2020, במסגרתה ממוקמת העיר עפולה, הסמוכה למכללה, ברשימת הערים המובילות בעבירות רכוש.

⁵ ולעניין זה ר' "יצירות נדירות נשדדו ממוזיאון וילפריד ישראל", כתבה באתר "הארץ" מיום 19.8.2020, שעסקה בגניבת חפצי אמנות ממוזיאון בקיבוץ הזורע, המרוחק כ-20 דקות נסיעה מהמכללה.